KIIHOITTAVIEN AINEIDEN VAIKUTUS

»Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin kuin hän, että sen saavuttaisitte. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman.» l. Kor. 9: 24, 25.

Tässä kuvataan itsehillinnän ja puhtaan elämän hyvät tulokset. Apostoli Paavali kuvaili hengellistä taistelua ja sitä palkkaa vanhoihin kreikkalaisiin kilpailuihin, joita he järjestivät heidän epäjumaliensa kunniaksi. Se joka osallistui niihin kilpailuihin, harjoitti ankarinta itse kieltäymystä. Kaikki tyydytys, mikä heikensi ruumiillisia voimia oli kiellettyä. Väkijuomat ja kaikki herkutteleminen oli kiellettyä, ruumiin voimien, urhoollisuuden ja lujuuden säilyttämiseksi.

Suurin kunnia oli saavuttaa kunniapalkinto - seppele kuolevista kukista - joka annettiin voittajalle kansan joukon osoittaessa suosiotaan. Koska saatettiin niin monesta luopua ja niin paljosta itseänsä kieltää katoavan kunnian tähden, kuinka paljoa suurempi eikö tulisi olla niiden uhri ja itsekieltäymys, jotka kilpailevat katoamattoman ja iankaikkisen elämän puolesta!

Meidän tulee tehdä vakavaa pyhää työtä. Meidän makumme ja kaikki meidän tottumuksemme ja taipumuksemme tulee olla sopusoinnussa elämän ja terveyslakien kanssa. Siten saavutamme parhaimman terveyden ja hengellisen käsityskyvyn erottaaksemme pahan hyvästä.

Ymmärtääksemme oikein itse kieltäymyksen syvää tarkoitusta, tulee meidän katsella sitä Raamatun valossa. Missään emme löydä sattuvampaa esikuvaa oikeasta kieltäymyksestä ja sitä seuraavista siunauksista, kuin Danielin ja hänen heprealaisten ystäviensä historiasta Baabelin kuninkaan hovissa.

Kun nämä nuorukaiset valittiin, piti heille opettaa Kaldealaista kirjallisuutta ja kieltä, jotta olisivat kelvolliset palvelemaan kuninkaan hovissa, määrättiin heille joka päivä annettavaksi ruoka ja juoma kuninkaan pöydästä. Ja Daniel päätti sydämessänsä ettei

hän saastuttaisi itseänsä kuninkaan muilla ja viinillä. Dan. 1:8.

Heille määrätty ruoka sisälsi itsessään sellaisia aineita, mitä Mooseksen lain mukaan pidettiin saastaisena. Sen tähden he: pyysivät hoviherrojen päällikköä, jonka hoitoon he kuuluivat, että hän antaisi heille yksinkertaisempaa ruokaa, mutta hän viivytteli niin tekemästä, sillä hän pelkäsi, että sellainen ankara itse kieltäymys voisi vaikuttaa heikentävästi heidän ruumiilliseen ulkomuotoonsa, ja hän voisi joutua kuninkaan vihan kohteeksi. Mutta Daniel pyysi, että hän kokeilisi heidän kanssaan edes kymmenen päivää. Ja niin sallittiin, ja kymmenen päivän perästä havaittiin heidän ulkonäkönsä paljon kauniimmaksi kuin yhdenkään toisen nuorukaisen, jotka söivät kuninkaan ruokaa. Edelleen söivät Daniel ja hänen ystävänsä kasvisruokaa ja joivat vettä, juuri sitä, jota he halusivat.

Se ei ollut näiden nuorukaisten ylpeys eikä kunnianhimo, joka toi heidät tänne kuninkaan hoviin ja niiden pariin, jotka eivät olleet koskaan tunteneet elävää Jumalaa. He olivat vankina vieraalla maalla, ja ääretön viisaus oli heidät sinne johtanut. Kun heidän uskollisuuttaan sitten koeteltiin, ajattelivat he monia vaaroja ja vaikeuksia, mutta Jumalan pelossa he kuitenkin tulivat siihen päätökseen. Vaikka he olivat vaarassa kadottaa kuninkaan suosion, päättivät he kuitenkin jäädä uskolliseksi esi-isiensä uskolle. He täyttivät Jumalan käskyt niin hyvin terveysuudistukseen kuin siveyteen nähden, ja Jumala siunasi heitä ymmärryksellä ja viisaudella.

Nämä nuorukaiset olivat lapsuudessaan saaneet oikean kasvatuksen, ja vaikka he nyt olivat erotettuna perheen pyhittävästä vaikutuksesta, eivät he kadottaneet nuoruutensa päivinä saatuja opetuksia. Itsensä kieltämisessä olivat he vakavat, lujat ja kestävät. Heidän vaikutteensa ei johtunut ylpeydestä eikä väärästä kunnianhimosta, vaan heidän toimintansa vaikuttavana tekijänä oli heidän kansansa halveksittu kunnia ja Jumalan kirkastaminen.

Kun kolmen vuoden kuluttua kuningas antoi koetella näiden nuorukaisten voimia, niin ei kukaan toinen ollut niin edistynyt

kuin Daniel, Hananja, Misael ja Asarja. Heidän selvä ymmärryksensä, etevä kielitaitonsa ja kaikkinainen viisaus oli todistuksena heikontumattomasta hengen voimasta. »Ja kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmentä vertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja noidat, mitä koko hänen valtakunnassaan oli.»

Kaikista maista, mitä se suuri valloittaja oli voittanut, tuotiin Baabeliin näitä nuorukaisia, joihin voitiin luottaa eniten. Mutta heidän joukostaan ei löytynyt yhtään, joka olisi ollut heprealaisten vankien kaltainen. Suora ryhti, reipas käynti, kauniit kasvonpiirteet ja selvä ymmärrys olivat todistuksena oikeista elämän tavoista, osoittaen, että kuinka luonto kunnioittaa niitä, jotka noudattavat sen lakeja.

Danielin ja hänen ystäviensä elämän historia kirjoitettuna Pyhässä Sanassa on siunaukseksi kaikkien aikakausien nuorisolle. Mitä he tekivät, sitä voivat tehdä kaikki. Kuten ne heprealaiset nuorukaiset asetettiin suureen kiusaukseen, jossa he antoivat todistuksen oikeasta itse kieltäymyksestä, samoin voi aikamme nuoriso antaa yhtä kauniin ja jalon todistuksen itsehallinnasta.

Meidän tulisi huolella tarkata opetusta, joka tässä meille annetaan. Suurempi kiusaus on elää ylellisesti kuin säästäväisesti. Me olemme kiusattuja elämään kevytmielistä elämää. Niiden, jotka tahtovat pyhittää voimansa heikentymättömänä Jumalan työhön, tulee taistella ankarasti itseänsä vastaan, ja kohtuullisesti käyttää Jumalan antamia runsaita lahjoja. Heidän tulee luopua kaikista vaarallisista ja alentavista tottumuksista.

Kasvavaa sukupolvea viekoitellaan ja kiusataan kaikin puolin huvitteluhimoon. Erittäin meidän suurissa kaupungeissamme voi jokainen tyydyttää ja huvittaa itseänsä kaikella mahdollisella tavalla, joka puoleensa vetävästi houkuttelee kaikkialle. Mutta ne, jotka Danielin tavoin eivät anna itseänsä eksyttää, saavat palkan itse kieltävästä elämäntavasta. Vahvemman ruumiinrakenteen ja voimakkaan vastustuskyvyn kautta saavat he riittävästi voimaa, jota he tarvitsevat pakottavan vaaran aikana.

Luonnon lakien mukainen elämäntapa edistää ymmärryksen

kehitystä. Hengelliset kyvyt, ruumiin voimat ja korkea ikä ovat riippuvaisia muuttamattomista luonnonlaeista. Siinä asiassa ei ole sattumaa. Luomakunnan Jumala ei astu väliin, suojellakseen ihmistä luonnon lakien rikkomuksen seurauksista. Sananlaskuun: »Jokainen on oman onnensa seppä», sisältyy paljon totuutta. Vaikka vanhemmat ovat edesvastuussa lastensa kasvatuksesta ja luonteen kehittämisestä, on kuitenkin totuus, että meidän tilanteemme ja menestyksemme maailmassa riippuu suuressa määrässä meidän omasta menettelytavastamme. Daniel ja hänen ystävänsä olivat saaneet nuoruusiässään oikean kasvatuksen, mutta yksin se ei olisi tehnyt heitä siksi, mitä he olivat. Tuli aika, jolloin he itse joutuivat vastaamaan teoistaan ja heidän tulevaisuutensa riippui heidän itsensä toiminnasta. He päättivät jäädä uskolliseksi nuoruudessaan saamilleen opetuksille. Jumalan pelko, joka on kaiken viisauden perustus, oli heidän asenteensa pyhin perustus. Pyhä Henki sinetöi kaikki hyvät päätökset ja jalot edesottamukset. Hillittömyys oli alusta alkaen syynä maailman kiroukseen. Nooan poika lankesi juomahimon uhrina niin syvälle, että hän kadotti häveliäisyytensä, ja kirous, joka oli seurauksena hänen synnistään, perivät hänen jälkeläisensä.

Nadab ja Abihu toimivat pyhässä tehtävässä, mutta väkijuomaa käyttäen tuli heidän muistinsa niin sekaiseksi, että he eivät voineet tehdä eroa pyhän ja epäpyhän välillä. Tuoden »vierasta tulta» halveksivat he Jumalan käskyjä, ja saivat Hänen tuomionsa kuolemanrangaistuksena.

Kreikan kuninkaalla, Aleksanderilla, oli paljon helpompaa valloittaa valtakuntia kuin voittaa oma itsensä. Kun hän oli voittanut valtakuntia ja kansoja valtansa alle, kuoli hän itse nautinnonhimon uhrina.

Huolimatta tuhansista kokemuksista, näemme me sen saman tumman varjon, mikä saastutti maailman historian alkulehdet, myöskin vielä tänä päivänä meidän nykyisessä sivistyneessä maailmassamme. Kaikkialla, minne ikänä menemmekin, näemme me ylänjuomista halpoine seurauksineen.

Vaikkakin on tehty paljon raittiusasian edistämiseksi, on pahuus

kuitenkin enemmän ja aina enemmän saanut valtaa. Valtiohallitukset ovat koettaneet korkeitten hintojen ja monien muiden supistusten kautta estää juoppoutta, mutta pienin tuloksin. Yritykset ovat osoittautuneet voimattomiksi. On perustettu myöskin juomarien parantoloita, parantaakseen juoppoudesta johtunutta siveettömyyttä. Vaikka tämä yritys on kyllä hyvää tarkoittava, auttaa se kuitenkin kovin vähän ympäristössä, jossa he aina ovat alttiina juoppouden kiusaukseen. Eivät tällaisen paheen orjat voi jatkuvasti jäädä olemaan niihin laitoksiin, vaan joutuvat he ajoittain omissa velvollisuuksissaan olemaan ympäristössä, jossa he ovat aina vaarassa langeta kiusaukseen. Toivottavaa olisi, että poistettaisiin juomisen syy. Mutta kaikkein vaikuttavinta olisi, jos saataisiin poistettua himo väkijuomien perään. Silloin loppuisi niiden myyminen itsestään.

Me tarvitsemme tänä päivänä lujaluonteisia miehiä, kuten Daniel, puhdassydämisiä, rohkeita esiintymään ja päättäväisiä edesottamuksissaan. Jumalan tarkoitus oli, että ihmisen tuli aina kasvaa ja päivä päivältä pyrkiä saavuttamaan korkein aste hyvyyteen. Jumala on halukas meitä auttamaan, jos me itse haluamme antaa itseämme autettavan. Jokaisen kristityn velvollisuus on käyttää tarkoituksensa ja vaikutteensa Jumalan kunniaksi. Evankeliumin julistajien tulisi »korottaa äänensä kuin pasuunan, ilmoittaakseen kansalle heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä». Nuorisoa tulisi opettaa. Tämän ja tulevan elämän onni riippuu siitä, kuinka me käyttäydymme tässä elämässä. Meidän tulisi pidättäytyä kohtuuttomuuden ensimmäisistä askeleista. Jos me haluamme lapsemme välttyvän pahasta, tulee meidän itsemme antaa heille oikea esikuva ja opettaa heitä pelkäämään Jumalaa ja rukoilemaan Häneltä elämän viisautta ja voimaa.

Väkijuomat tylsistyttävät ymmärryksen ja lamaannuttavat sydämen halun puhtauden ja pyhyyden vaikutteille. Elottomat kalliot ottavat enemmän huomioon totuuden ja oikeuden kuin sellaiset ihmiset, joiden tunto ja ymmärrys on tylsistynyt kohtuuttomuuden vaikutuksesta. Sellaisia, jotka uskaltavat astua

kielletylle polulle, vedetään vähitellen ja huomaamatta aina edelleen, kunnes he viimein lankeavat kokonaan, kadottavat järkensä ja hukkuvat. Ja sinä aikana, kun kristityt nukkuvat, suurenee se pahe ja saa uusia uhreja. Jos kristittyjen sydän olisi herätetty raittiuteen kaikissa asioissa, ja jos he ajattelisivat, että tuleva kohtalo riippuu tottumuksista, mitä itse kukin on itselleen hankkinut, silloin auttaisivat he hyvällä esimerkillään niitä, jotka eivät jaksa itseänsä hillitä, taistellessaan himojaan vastaan.

Suuria voimain ponnistuksia tehdään kyllä kohtuuttomuuden poistamiseksi; mutta vaikea on hillitä täysin kasvanutta leijonaa. Paljon enemmän olisi aikaansaatu, jos ainoastaan puolet siitä vaivannäöstä, mitä on käytetty vastustamiseen sitä suurta pahetta vastaan, olisi käytetty aikaa vanhempien opettamiseen siitä suuresta edesvastuusta, lastensa luonteen kasvattamisessa. Epäluonnollinen himo väkijuomiin kasvatetaan usein perheiden ja vieläpä niiden pöydässä, jotka haluavat olla innokkaita raittiuskysymyksessä. Toivomme Jumalan siunausta kaikille, jotka työskentelevät raittius-asian hyväksi, mutta samalla pyydämme heitä syvemmin tutkimaan pahetta, mitä vastaan he taistelevat, ja olemaan perusteellisemmat ja tarkemmat sen voittamisessa.

Jo lapsena kodissa opittu ylensyöminen heikensi ruuansulatuselimet ja sen tähden ei ruokahalu tulee enää tyydytettyä tavallisella ruualla. On sairauden tunne, ja mieliteko herää kiihottavien aineiden perään. Tee ja kahvi näyttää vaikutuksensa heti. Niissä sisältyvä myrkky vaikuttaa hermosysteemiin ja joissakin tapauksissa näyttää ymmärrys olevan älykkäämpi ja mielikuvitus vilkkaampi. Koska nämä kiihotusaineet saavat aikaan miellyttäviä seurauksia, päättävät monet niitä tarvitsevansa, mutta jälkivaikutus on aina toinen. Koska hermosysteemin on tarvinnut lainata voimia hetkeksi toisilta elimistöiltä, niin seuraa tätä hetkistä virkistystä väsymys ja velttous. Hetkisen virkeys, jonka sai aikaan tee ja kahvi, on parhain todistus siitä, että se, mikä näytti voimalta, olikin vain hermokiihotusta ja on siis vaarallista ruumiille.

Kun kaipuu täten on kerran herätetty luonnottomiin

kiihotusaineisiin, niin tätä mielitekoa suurennetaan yhä voimakkaimmilla kiihotusaineilla. Mitä enemmän heikennetään hermosysteemiä ja mitä vähemmän se tulee toimeen ilman luonnottomia kiihotusaineita, sitä enemmän herää mieliteko niiden perään, kunnes viimein ei ole enää voimaa eikä halua luopua niistä.

Niin pian kun oikealta tieltä poiketaan pois, on vaikea kääntyä takaisin. Raja on rikottu eikä olla enää varovaisia. Yksi askel väärään tekee toiselle tilaa. Pieninkin poikkeaminen oikeista periaatteista johtaa eroon Jumalasta ja päättyy kerran kadotukseen. Mitä kerran teemme, olemme valmiit tekemään sitä toisenkin kerran, ja tie, jonka olemme eteemme ottaneet kulkeaksemme, olkoon se oikea tai väärä, on helpompi jatkaa kuin uudestaan alkaa. Väärällä tiellä kulkeminen ei vaadi mitään voimainponnistusta, jota vastoin kaikista meidän tottumuksistamme kehittää puhdasta ja vakaata luonnetta, vaatii aikaa ja kärsivällisyyttä.

On joitakin, jotka eivät tarjoa lähimmäiselleen juovuttavia juomia, mutta kuitenkin kasvattavat he juomareita ja valmistavat viiniä ja siideriä myytäväksi. Näin ilmaisevat he vaikutuksensa raittiudelle päinvastaisena. En saata katsella sitä, kuinka kristityt, jumalallisen lain valossa, saattavat vapain sydämin tehdä sellaista. Vieläpä usein olen kuullut ihmisten sanovan: Tämähän on ainoastaan makeata hedelmämehua, sehän on vaaratonta.

Pullo pullon jälkeen tuodaan sitä kotiin. Muutamia päiviä se säilyy kyllä makeana, ja sitten se alkaa käymään. Väkevä maku näyttää monista olevan mieluisempaa, jotka eivät mielellään myönnä, että se on käynyt.

Viini, olut ja siideri vaikuttavat yhtä juovuttavasti kuin väkevämmät juomat. Ne herättävät himon aina väkevämpiin ja tällä tavoin syntyy alkoholin tarve. Pari lasia olutta tai marjaviiniä voi herättää himon väkevämpiin juomiin ja monissa tapauksissa on tällä tavoin perustus laskettu juoppoudelle.

Henkilöt, joilla on peritty himo luonnottomiin, kiihottaviin aineisiin, eivät millään ehdolla saa pitää viiniä, olutta tai edes

miedompia alkoholipitoisia juomia läheisyydessään, sillä ne ovat hänelle alituisena kiusauksena. Kun he alkavat maistella niitä, ei heillä ole enää itsehillintää pidättäytyä niistä. Maistamisen himo vaatii yhä lisää, sen tyydyttäminen tuo turmion. Tunto tulee huumatuksi, tahto ei ole enää ohjattavissa, vaan se antautuu kaikkeen nautintoon. Hurjuus saa vallan ja miltei kaikki siveettömyys on seurauksena siitä, kun viinanhimo tyydytettiin. Joka rakastaa sellaisia juomia ja antautuu niiden käyttämiseen, hän ei voi kasvaa armossa. Hänen mielensä raaistuu, hän tulee lihalliseksi, eläimelliset himot valtaavat mielen hellimmät tunteet ja siveys ei merkitse mitään.

Kohtuullisen alkoholin nauttimisen kautta kasvatetaan juoppoja. Vähitellen kuljettaa saatana heitä pois kieltäymyksen piirin sisältä, niin pettävästi vaikuttaa juovutusjuomat makuun, että sen uhrit lankeavat juoppouteen vaaraa aavistamatta. Väkevät juomat maistuvat hyviltä, hermosysteemi menettää tasapainonsa, saatana pitää mielen kuumassa huumaustilassa ja uhri, joka luulee olevansa kaiken vaaran ulkopuolella, jatkaa edelleen, kunnes kaikki esteet ovat murretut ja periaatteet uhratut. He luopuvat jyrkimmistä päätöksistään, eikä pyhimmät vaikuttimet riitä pitämään himoa tahdon alaisena. Muutamat ihmiset, joita ei koskaan pidetä todella humalaisina, ovat aina pienessä huumaustilassa. Heillä on kuuma veri ja he kaipaavat mielen tasapainoa.

Kaikkialla näemme myös tupakan käyttäjiä. Ruumiin ja sielun voimat heikennetään sen kautta. Onko meillä oikeus ryöstää Luojaltamme ja maailmalta voimia, jotka kuuluvat heidän palvelemisekseen? Tupakka on hitaasti vaikuttava myrkky. Paljon vaikeampi on torjua tupakan vaikutuksia kuin alkoholin. Tupakka orjuuttaa uhrinsa paljon enemmän kuin lasi viinaa. Tupakoiminen on kallista, siivotonta, epämukavaa ja alentavaa sen käyttäjälle sekä kiusallista ympäristölle. Tuskin voi kulkea kansajoukon läpi joutumatta tekemisiin tupakkamiesten myrkyllisen hajun kanssa. Vastenmielistä ja vaarallista on oleskella rautatievaunussa tai huoneessa, jossa ilma on alkoholin ja tupakan sekainen. Millä

oikeudella tupakoitsijat saastuttavat sen ilman, jota muiden on hengitettävä?

Miten tupakanorja voi pidättäytyä kohtuuttomuuden jatkamisesta? Ensinnäkin tulee tapahtua täyskäännös, ennenkuin kirveen voi iskeä puuhun. Yhtä hyvin tee, kahvi ja tupakka, kuin juovuttavat juomatkin ovat askelia keinotekoisten kiihotusaineiden joukossa.

Teellä ja kahvilla, kuten jo edellä tuli viitattua, on sama vaikutus kuin viinillä, oluella, siiderillä, viinalla ja tupakalla. Tee on kiihotusaine, mikä vaikuttaa jossain määrin kiihottavasti ja vähitellen heikentää ruumiillisia ja henkisiä voimia. Ensin se vaikuttaa elähdyttävästi, sen tähden luulee teen juoja olevan sen hyödyllistä. Mutta tämä on erehdys, sillä niin pian kuin sen vaikutus on kadonnut, vähenee tarmo ja sitä seuraa vastaava määrä väsymystä ja velttoutta. Jatkuvan teen juomisen seurauksena on päänsärky, unettomuus, sydämentykytys, huono ruuansulatus ja monia muita vaivoja.

Myöskin kahvinjuominen on vaarallinen tottumus. Alussa sekin vaikuttaa elähdyttävästi, mutta jäljestäpäin seuraa henkisten, ruumiillisten ja siveellisten voimien lamaantuminen, voimattomuus ja velttous. Jos tätä tottumusta ei voiteta, heikkenee aivojen toiminta ja lamaantuu.

Kaikki nämä hermokiihotukset kuluttavat elinvoimia, ja rauhattomuus, jonka saa aikaan pilatut hermot, kärsimättömyys ja henkinen velttous, estävät henkisen menestymisen. Eikö tämän tähden tule nousta työskentelyyn niiden, jotka puoltavat raittiusasiaa ja vaarallisten juomien aikaansaamaa pahetta vastaan? Monessa tapauksessa on teen ja kahvin jättäminen yhtä vaikeata kuin juopolle on vaikeata luopua väkijuomista. Raha, joka uhrataan teehen ja kahviin, tuo monenkertaisen vahingon niiden käyttäjälle. Ne, jotka käyttävät teetä, kahvia, oopiumia ja alkoholia, voivat kyllä ehken saavuttaa korkean iän, mutta se ei ole mikään todistus näiden kiihotusaineiden hyödyllisyydestä. Herran suurena päivänä käy ilmi, mitä ne ihmiset olisivat voineet tehdä, jonka he väärien elämäntapojen tähden jättivät tekemättä.

Ne, jotka etsivät apua teestä ja kahvista paremman työinnostuksen saamiseksi tulevat huomaamaan seuraukset sairaalloisissa hermoissaan ja kärsimättömyydessä. Väsyneet hermot tarvitsevat lepoa. Luonto tarvitsee aikaa voittaakseen takaisin loppuun kuluneen työkykynsä. Kun voimia kiihotetaan nautintoaineilla, lisääntyy työkyky tilapäisesti, mutta sitä mukaa, kun elimistö heikontuu niiden alituisesta käyttämisestä, käy yhä vaikeammaksi saavuttaa sama määrä tarmoa.

Teen ja kahvin himo on suurempi pahe kuin usein luullaankaan. Monet, jotka ovat totutelleet käyttämään kiihotusaineita, kärsivät päänsärkyä ja hermoheikkoutta kuluttaen suurimman osan ajastaan sairastamiseen. He kuvittelevat itselleen ,että he eivät voi elää ilman kiihotusaineita ja ovat tietämättömiä niiden vaikutuksesta terveyteen. Kaikkein pahinta tässä on se, että sen ikävät seuraukset lasketaan johtuvan jostain muista syistä.

Kiihotusaineiden käyttämisestä kärsii koko ruumis. Hermot heikkenevät, maksan toiminta lamaantuu, veri pilaantuu ja sen juoksu tyrehtyy ja ihon väri muuttuu kalpeaksi. Samoin kärsii myöskin aivot sen seurauksista. Kiihotusaineet saattavat aivot ylenmääräiseen epäluonnolliseen toimintaan, mutta jälkeenpäin ne heikkenevät ja toiminta vähenee. Myöhemmin ilmenee ei yksin henkistä ja ruumiillista, mutta myöskin siveellistä heikkoutta. Siksi onkin hermostuneita miehiä ja naisia, joilta puuttuu päättäväisyys, tuntemus ja rauha. He toimivat äkkipikaisesti ja kärsimättöminä syyttävät toisia, katsellen heidän virheitään ikään kuin suurennuslasin läpi näkemättä ollenkaan omia virheitään.

Kun ihmiset, jotka käyttävät teetä ja kahvia, tulevat seurapiiriin, tulee heidän turmeltunut vaikutuksensa ilmi. Kaikki juovat runsaasti rakasta juomaansa, jonka kiihottavasta vaikutuksesta liukastuu heidän kielensä ja aletaan puhua toisista. Heidän sanansa eivät ole rajoitettuja eikä edelläpäin punnittuja. Kaikkia turhanpäiväisiä asioita tuodaan esille siitä ja siitä henkilöstä, joka on vain liian usein pahennuksen myrkyksi. Ajattelemattomat juorujen puhujat näyttävät unohtavan sen, että heitä seuraa eräs näkymätön todistaja. Yksi näkymätön kuuntelija kirjoittaa muistiin

heidän sanansa taivaan kirjoihin. Sen sydämettömän moitteen, ne liioitellut kertomukset, ne kateelliset tunteet, mitkä ilmaistaan teekupin kiihoittavan aineen vaikutuksesta, sanoo Jeesus kohdistuvan itseensä: »Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.» Matt. 25: 40.

Me kärsimme vanhempiemme väärien tottumuksien seurauksia, mutta kuitenkin monet tekevät paljon pahemmin kuin he.

Oopiumi, tee, kahvi, tupakka ja väkijuomat kuluttavat jättiläisaskelin ihmissuvun jäljellejääneen elinvoiman. Vuosittain uhrataan miljoonia väkijuomiin ja tupakkaan. Nämä himojen orjat ryöstävät lapsiltaan ruuan, vaatteet, kasvatuksen ja sivistyksen, kuluttaen tulonsa mielettömään nautintoon. Niin kauan, kuin nämä paheet ovat vallalla, ei maailman tilanne tule paremmaksi.

Jos ihminen, joka on luotu Jumalan kuvaksi, nostaa vapaasta tahdostaan juovuttavan maljan huulilleen, tyydyttäen siten himonsa väkijuomiin, hän alentaa itsensä eläinten kaltaiseksi. Järki sekaantuu, ymmärrys tylsistyy, alhaiset himot heräävät ja loppuseurauksena on raa'at veriteot. Kuinka voi kukaan, joka käyttää juovuttavia juomia ja tupakkaa, pyhittää täydesti itsensä Herralle? Se on mahdotonta. Ei hän myöskään voi rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään. Hänen omien himojensa tyydyttäminen vaatii kaiken rakkauden itselleen. Tyydyttääkseen himoaan, hän uhraa itse kieltäymyksen ja ymmärryksen. Hän nauttii sitä, joka tummentaa aivot, tylsistyttäjä-ymmärryksen, ja tekee hänestä häpeäpilkun, joka on sekä kirouksena että kauhuna kodilleen ja ympäristölleen. Jos ihmiset olisivat raittiita kaikissa asioissa, eivät he silloin maistaisi eivätkä koskisi teehen, kahviin, tupakaan, viinaan, olueen, oopiumiin eivätkä mihinkään, mikä on huumaavaa. Ymmärrys hallitsisi makua ja himoja.

Nautinnonhalun kautta pitää saatana vankinaan koko ihmiskuntaa. Tuhannet, jotka vielä voisivat elää, ovat joutuneet ennenaikaiseen hautaan nautinnonhimon uhrina. Kaksi kertaa välttämättömämpää on nykyisen sukupolven, kuin useita sukupolvia sitten eläneiden ihmisten käyttää Jumalan armon

kautta vahvistettua tahdonvoimaa, jotta voisivat torjua saatanan kiusaukset sekä vastustaa turmeltuneen ruoka eli nautinnonhalun pienimpiäkin tyydyttämispyyteitä. Nykyisellä sukupolvella on vähemmän itse hillitsemisvoimaa kuin niillä, jotka elivät menneinä vuosisatoina. Ne, jotka ovat hemmotelleet näitä kiihotusaineita vaativaa nautinnonhaluaan, ovat jättäneet perintönä lapsilleen turmeltuneet halunsa ja himonsa. Näiltä heidän lapsiltaan kysytään nyt suurempaa siveellistä voimaa vastustaa kohtuuttomuutta, ilmenee se sitten missä muodossa tahansa. Ainoa täysin varma menettelytapa on seisoa lujana raittiuden puolella, uskaltautumatta missään kohden vaarojen teille.

Isien ja äitien pitäisi tuntea velvollisuutensa kasvattaessaan lapsiaan jo pienenä. Me kasvatamme lapsia joko Kristuksen tai saatanan hallintaan. Ainoa varma menettelytapa kahviin, teehen, tupakkaan ja väkijuomiin nähden on, että ei kosketa, ei maisteta, eikä ensinkään käsitellä niitä. Meidän tulee opettaa lapsiamme, mikä on oikeata miehekkyyttä, sillä Jumala on meille osoittanut, että se, joka voittaa, tulee kunnioitettua ja hänen nimeään ei pyyhitä pois elämän kirjasta.

Kun Herra kutsui Simsonin kansansa vapauttajaksi, tuli hänen äitinsä omata oikeat elämän tavat jo ennen lapsen syntymistä. Samaa itse kieltäymystä tuli noudattaa myös lasta kasvattaessa, sillä hänen tuli olla pyhitetty Herralle syntymästään saakka.

Herran enkeli ilmestyi Maanohin vaimolle ja ennusti hänelle pojan syntymän. Samalla hän antoi hänelle tarkkoja johdatuksia: »Älä siis juo viiniä ja väkijuomaa äläkä syö mitään saastaista.» Tuom. 13: 7.

Jumala oli luvatun Maanohin lapsen määrännyt tärkeään työhön, ja sen työn menestymiseksi tarvittavan voiman varmentamiseksi tuli äidin huolella valvoa lapsen taipumuksia. »Viiniä ja väkijuomaa älköön hän juoko», sanoi enkeli Maanohille, hänen vaimolleen kuuluvana, »älköönkä syökö mitään saastaista. Noudattakoon hän kaikkea, mitä minä olen käskenyt hänen noudattaa». Tuom. 13:14. Äidin tavat vaikuttavat lapseen joko hyvää taikka huonoa. Hänen itsensä täytyy olla periaatteiden

ohjaama sekä noudattaa kohtuullisuutta ja itsehillintää, jos hän tahtoo lapsensa parasta.

Uudesta Testamentista löydämme esimerkillisen näytteen kohtuullisesta elämästä. Johannes Kastaja oli uskonpuhdistaja. Hänen tehtävänään oli suuri työ sen aikuisen kansan keskuudessa. Ollakseen edeltä valmistunut siihen työhön, tuli hänen elämänsä syntymästä saakka olla kohtuullinen. Enkeli Gabriel lähetettiin Johanneksen vanhempien luo antamaan ohjeita terveysperiaatteissa. »Viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä», sanoi taivaan lähetti. Luuk. 1:15.

Johannes erottautui omista ystävistään ja elämän loistosta, eli korvessa ja ravitsi itseänsä kasvisruualla. Hänen yksinkertainen vaatetuksensa, viitta kamelinkarvoista ja nahkavyö, oli moite sen aikuisen kansan tuhlaamiselle ja muodille, erittäinkin Juudan papeille. Myöskin hänen ruokansa, joka oli metsäsirkat (eräs kasvi) ja hunaja, oli tuomioksi ylellisyydelle, joka oli vallalla sinä aikana kaikkialla.

Johanneksen työ oli edeltä ennustettu profeetta Malakian kautta: »Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi.» Mal. 4:5-6. Johannes Kastaja työskenteli Elian hengessä ja voimassa, valmistaakseen tietä Herralle ja kääntääkseen tottelemattomat vanhurskasten mielialaan. Hän oli esikuva niille, jotka elävät lopun-aikana ja joille Jumala on uskonut pyhät totuudet vietäväksi kansalle, näin valmistaen tietä Herran toiselle tulemiselle. Samoja kieltäymyksen periaatteita, joita Johannes eli, pitäisi noudattaa niiden, jotka ovat kutsutut tänä lopunaikana julistamaan Ihmisen Pojan ilmestymistä maailmalle.

Jumala on luonut ihmisen omaksi kuvakseen ja Hän odottaa, että ihminen käyttäisi voimansa Hänelle kuuluvana, Hänen palvelukseensa. Eikö meidän siis tulisi ottaa huomioon Hänen varoituksiaan ja säilyttää elämämme voimat parhaimmassa kunnossa? Kaikki, mitä me voimme antaa Herralle

parhaimmassakin merkityksessä, on kuin ei mitään.

Minkä tähden on tänä aikana niin paljon kurjuutta maailmassa? Onko se siksi, että Jumala mielihyvin tahtoo katsella, kuinka Hänen luotunsa kärsivät? - Oi, ei! Syy on siinä, että ihmiset ovat siveettömyydessä heikentäneet itsensä. Me valitamme Aadamin syntejä ja ajattelemme, että meidän esivanhempamme olivat kovin heikkoja, kun antautuivat kiusaukseen, mutta jos Aadamin rikkomus olisi ainoa synti, jonka kanssa joutuisimme tekemisiin, silloin ei olisi maailman tilanne läheskään niin paha kuin mitä se nyt on. Aadamin ajasta lähtien on ihminen langennut aina syvemmälle ja syvemmälle syntiin.

Väkijuomien käyttö tuo paljon kurjuutta maailmaan. Vaikka juomarille huomautetaan, että hän juopottelemisen kautta lyhentää elämänsä ikää, jatkaa hän kuitenkin sitä syntiä. Miksi te tahdotte jatkaa Jumalan käskyjen rikkomista? Miksi ette tahdo säilyttää terveyttänne? Jumala vaatii sitä meiltä. Jos kristityt heränneellä omallatunnolla hillitsisivät himojaan ja halujaan ja tuntisivat velvollisuudekseen Jumalan ja lähimmäistensä edessä olla kuuliaisia laille, josta riippuu terveys ja elämä, silloin he tuntisivat ruumiin sekä sielun virkeyttä itsessään. Silloin olisi heillä enemmän voimia taistelussa saatanaa vastaan, ja Hänen nimessään, joka heidän edestään on taistellut ja voittanut, voisivat he suuria voittaa. Kaikkialla näemme väärien nautintojen uhreja ja mitä teemme heidän hyväkseen? Emmekö tahdo esimerkin kautta auttaa heitä oikealle tielle? Käsitämmekö ne kiusaukset, jotka kohtaavat nuorisoa, ja tahdommeko heitä varoittaa ja pelastaa? Kuka tahtoo seistä Herran puolella? Kuka tahtoo tarttua työhön, estämään sitä siveettömyyttä ja kurjuutta, jota keko maailma on täynnä? Me pyydämme kiinnittää teidän huomionne voittavaan työhön. Ainoastaan ne, jotka pitävät Jumalan käskyt, saavat syödä elämän puusta.

Ei ole helppoa päästä voitolle huumaavista ja juovuttavista juomista. Mutta Jeesuksen Kristuksen nimessä voi sen suuren voiton saavuttaa. Hänen rakkautensa langennutta ihmissukua kohtaan oli niin suuri, että Hän toi palkitsemattoman uhrin,

pelastaakseen heidät kurjuudesta ja korottaakseen heidät jumalallisella voimallaan valtaistuimelleen. Mutta se riippuu ihmisestä itsestään, antaako hän Kristuksen tehdä tämän työn itsessään. Jumala ei tee mitään vastoin ihmisen omaa tahtoa pelastaakseen hänet saatanan vallasta. Meidän täytyy käyttää itse voimamme voittamiseen, maksoi mitä maksoi. Meidän tulee työskennellä yhdessä Kristuksen kanssa.

Ainoastaan silloin meillä on etuoikeus Jeesuksen Kristuksen nimessä tulla taivaan perilliseksi ja Kristuksen kirkkaudesta osalliseksi. Yksikään juomari ei koskaan astu Jumalan valtakuntaan sisälle; mutta »joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimellansa». Ilm. 3: 21.

E. G. White, Kristillinen raittius 22-38

"Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?"

”Ja joku kysyi häneltä: "Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?" Niin hän sanoi heille: "Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.” Luuk. 13:23, 24.

<u>Missä suhteessa ovi on ahdas?</u>

Jumalan rakkaus on suuri ja Hän haluaa pelastaa kaikki, kuitenkin ilman ihmisen yhteistyötä Hänen kanssaan, ei voi saada pelastusta.

Ovi on ahdas, koska ihminen ei voi käydä sisälle, jos ei jätä kaikkea, mitä ei voi viedä taivaaseen.

Se, joka yritti mennä häihin ilman hääpukua, poistettiin juhlasalista. Paitsi se, että meidän täytyy luopua omasta vanhurskaudestamme, meidän pitää päästä eroon kaikista luonteen virheistämme ja synnistä, että saisimme Kristuksen

vanhurskauden puvun ja pääsisimme Jumalan valtakuntaan.

Taivaallinen Isä on Kaikkivaltias ja voi tehdä kaiken, mutta on yksi asia, mitä Hän ei voi tehdä! Hän ei voi väkisin tehdä ihmistä vanhurskaaksi ja pyhäksi, että hän pääsisi taivaaseen. Ihmisellä pitää olla halu tulla sellaiseksi ja kilpailla päästä uuteen maahan. ”Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen.” Matt. 11:12.

Apostoli Paavalin kautta on sanottu: ”Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin kuin hän, että sen saavuttaisitte. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman.” 1. Kor. 9: 24, 25. Siis ilman itsehillintä ja taistelu syntiä vastaan, me emme voi saada elämän kruunu. Ovi on ahdas, koska emme pääse sisälle omat tavarat mukanamme, vaan Kristuksen kaltaisen luonteen kautta, jonka saamme omaksemme valkoisena pukuna.

<u>”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta”</u>

Tämä oli Jeesuksen neuvo! Miksi pitää kilvoitella? Koska sielunvihollinen koko aika yrittää viedä uskova ihminen pois oikealta tieltä ja eksyttää, ettei hän vain pelastuisi. Hän on kateellinen, eikä haluaa, että joku tästä planeetasta ottaisi hänen paikkaansa taivaassa. Se on kilvoittelu, koska pitää mennä viran vastaan, mennä aina ylöspäin ja taistella oma minän ja syntiä vastaan.

Kaikki Jumalan todelliset lapset, josta Raamattu mainitsee, että elivät Jumalan tahdon mukaan, piti kilvoitella päästääkseen takaisin ikuisuuteen. ”Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.” 2. Tim. 4:7, 8.

”…sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.”

Miksi monet eivät voi tulla sisälle? Lyhyt vastaus on: Koska he kieltäytyvät taistelemista. Hyvin pian he väsyvät, heillä ei ole kärsivällisyyttä ja niin lähtevät virran mukaan.

Miten sieluvihollinen sokaista ihmisiä. He ovat valmiit maalisin asioihin edestä uhrata paljon aikaa, rahaa, voimia ja kaikki, mutta hengellisin asioihin, josta riippuu heidän ikuisen elämänsä he eivät halua tehdä mitään. Myös urheilu ihmiset, erityisesti maailman mestarit, tekevät niin paljon harjoituksia ja ponnisteluja äärimäisyyteen asti, että saisivat ensimmäinen palkinto ja maallista kunnia. Mutta kun kyseessä on hengelliset asiat ja ponnistelut sillä tiellä, jonka lopussa odottaa ikuinen palkinto, ei ole kiinnostusta.

Monet haluavat saada ikuinen elämä, mutta ei Jumalan määräävällä tavalla ja se on mahdotonta. Sen vuoksi Vapahtaja sanoi: ”…sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.”

"Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?"

Kun opetuslapset esittivät tämä kysymys Jeesukselle, Hän ei vastannut heille pelastavatko vähän tai paljon, vain että heidän pitää kilvoitella päästää ahdasta ovesta sisälle.

Ihmisille paljous on tärkeä ja ensimmäinen asia, sitten latu jää toisen sijaan. Jumalan edessä tämä asia on toisen päin, vaikka Hän haluaa, että kaikki ihmiset pelastuisivat.

Kun kysymys on Jumalan seurakunnasta, usein esitetään kysymys: Paljonko jäseniä siinä on? Siis ihmisellä määrä on tärkeä asia ja sen vuoksi globalisoidaan kakki uskontoja ja kirkkokuntia yhteen, että olisi iso joukko. Mutta onko tämä Jumalan tahto? Mitä taivaallinen Paimenen on sanonut: ”Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.” Luuk. 12:32. Jumalan seurakunta on ollut aina pienempi joukko. Herra ei katsoo kuinka

monta siinä on, vaan miten uskollisesti he palvelevat Häneen.

Sen vuoksi Jumala seuloo kansaansa: ”…Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös.” Room. 9:27. Jokainen pitää käydä ankaran koetuksen läpi, että puhdistuisi ja olisi valmis astua uuteen Jerusalemin sisälle.

Herra osoitti Johannekselle kaksi joukkoa pelastuneita tästä maailmasta: ”Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään.” Ilm. 7:9. Siis Johannes näki yhden suuri joukko, joka ei kukaan voinut laskea. Sitten hän näki toisenkin joukko, joka oli pienempi, sata neljäkymmentä neljä tuhatta.

”Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?" Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät sen." Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä." Ilm. 7:13-17.

”Valtaistuimen edessä olevalle kristallimerelle, joka Jumalan kirkkauden loistossa näyttää tulella sekoitetulta lasimereltä, ovat kokoontuneet ne, jotka ovat »saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta». Ilm. 15: 2. He seisovat Karitsan kanssa Siionin vuorella, nuo sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut ihmisistä, ja heillä on Jumalan kanteleet. Sieltä kuuluu paljojen vetten pauhinan ja suuren ukkosenjylinän kaltainen ääni,

joka on »ikään kuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat». He veisaavat valtaistuimen edessä »uutta virttä», jota ei kukaan muu voi oppia kuin ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta. Se on Mooseksen ja Karitsan virsi - vapautuksen virsi. Ainoastaan nuo sata neljäkymmentä neljä tuhatta voivat oppia sen virren, sillä se on heidän kokemuksensa virsi; ja sellaista kokemusta ei millään muulla joukolla ole milloinkaan ollut. »Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee.» Nämä, jotka ovat otetut taivaaseen maan päällä elävien joukosta, ovat »ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle». Ilm. 14: l-5; 15:3. »Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat»; he ovat kokeneet ahdistuksen ajan, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut; he ovat kestäneet samanlaisen tuskan ja ahdistuksen kuin Jaakob; he ovat pysyneet pystyssä ilman välittäjää Jumalan viimeisten rangaistustuomioiden kohdatessa maailmaa. He ovat pelastuneet, sillä »he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä»; »eikä heidän suussaan ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat» Jumalan edessä. »Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä.» He ovat nähneet nälän ja ruton autioittavan maata sekä auringon saavan vallan paahtaa ihmisiä suurella kuumuudella, ja he itse ovat kestäneet kärsimyksiä, nälkää ja janoa. Mutta »ei heidän enää tule nälkä eikä jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.» Ilm. 7: 14-17. S. t. 627, 628.

Kaikki pelastetut tästä maailmasta verrattuna toisen joukkoon, joka ei pelastu, jotka Aadamista loppuun asti on elänyt maan päällä, ehkä on pienempi, mutta kaikki, jotka todella halusivat pelastusta saivat sen.

”Älä pelkää, sinä piskuinen lauma;…”

Vaikka Jeesuksen lauma on pieni, meidän ei tulisi pelkää tai masentua ja olla murheellisena, koska Hän on meidän

Paimenemme ja Hän vie meidät perille. Jumalan kansalla maan päällä kuitenkin on ollut aina enemmistö, koska koko taivas on sen kanssa. Apostoli Paavali sanoo: ”…Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?” Room. 8:31. Meidän pitää vain uskollisesti vaeltaa uskon tiellä ja todistaa uskostamme toisille ihmisille ja julistaa viimeisen armon sanoma.

Herra meitä auttakoon, että täyttäisimme kutsumuksemme ja eräänä päivänä olisimme taivaan kodissa. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Atsteekit

”Atsteekit, hyvin tuttu heimo, elää patriarkaarisesti organisoiduissa perheissä, jotka oli 20 ”calpolli” (isoja taloja) Tenochtitlanissa (Meksikon kaupungin vanha nimi). Yhden calpolliin kuuluvat omistivat yhdessä suuria maatiloja. Valloitetuilla alueilla nousivat trinuten, jotka käytettiin vain armeijan varustusta varten ja valtiomenoksi.

Organisaation johtoasemassa oli kuningas - heistä Moctezuma on tuttu. Kansakunnalla oli ankara arvojärjestys: yksinvallan hallitsijan alla oli aateli. Hän oli vanhasta ylimysheimosta ja aatelisia sotia, etuoikeuksien ja virkojen takia kuului korkeaan papistoon. Aateli sai omistaa maatiloja, hänen asiansa ratkaisi erikoinen hovioikeus ja hänen lapsensa kasvatettiin hallitsijan valvonnan alla olevassa internaatissa. Oli vielä toinen erikoinen etu, kun oli yhteydessä kauppaihmisten kanssa, joiden ulottuvuus ylsi Keski- ja Etelä-Amerikan saakka. Poika, joka oli perinyt isältään käsityö ammattin katsottiin yhteiskunnan yläluokkaan. Maaseutu kansa oli jaettu hallitus- ja sotaväenoton syistä. Sen jälkeen oli arenttimiehet ja palkkatyöläiset aatelin maatilalla, niin kuin pääasiassa kotipalveluksessa ja kantajaksi käytettyjä orjia.

Yhteiskunnan jäsenyys vastaa talouden ehtoihin. Maanviljelyksessä he käyttävät tekovesityksiä.

Atsteekit oli sotaintoinen kansa. Sodissa ei otettu ihmisiä vangiksi, käyttääkseen heitä työvoimaksi, vaan epäjumalien ruoaksi, eli materiaaliksi lukuisiin ihmisuhreihin, jotka käytettiin ei ainoastaan uskonnon tähden, vaan myös pelottelun tähden. Suuria määriä sotavankia tuotiin uhriksi aurinko jumalalle - Huitzilopochtili ja kuunjumalalle - Xipe. Eräs kauhea tapahtuma oli kun 38 kukistetun alueiden takia kansalla oli velvollisuus tuoda ihmisuhria suuren kultinjuhlan aikana. Nämä uhrit oli kokonainen systeemi sääntöjen mukaan rituaalisesta puhdistumisesta, paastosta ja muista pidättäytymisistä. Uhriksi aurinkojumalalle tuotiin 80 000 ihmistä, kun sydämen pistettynä, jotka uhrattiin rauhan aikana niin sanotun ”kukkien sodan” kautta. Sillä tavalla auringonjumala tuli kylläiseksi, että voisi suojella maailmankaikkeutta ja valittua kansaansa.

Tiettyjen rituaalien mukaan kuunjumalan Xipen palveluksessa uhrin iho otettiin irti, jota sen jälkeen pappi piti kantaa 20 päivää. Tämä toiminta kuvaa jumalisuuden uudistumiseen.

Kun espanjalaiset tunkeutuivat Tenochtitlaniin, pääsapelin edessä he löysivät 136 000 pääkalloa ihmisuhreista laitettu keppien päälle, jotka oli ohimonseudun läpi survottuna. Tämä uhrinkultti täytti espanjalaisia vastenmielisyydellä ja heidän julmuutensa Atsteekkia vastaan kasvoi.”

Maya

”Monikertaisesti ovat Hamppu ja Guatemalan rajalla molemmilla puolella on korkeasti sievistyneen Maya, joka on osoitettu saman aikaan tutkijoilta kuten ”uuden elämän kreikkalaisena”, kun taas Atsteekit on esitetty samalla kuin Rooman kansan muodostaminen.

Mayan kukkimisaika oli 200-900 j. Kr., kun rakensivat suuria kaupunkeja Tikal, Uaxactun, Copan Hondurasissa, Uxmal,

Chichen, Itza ja muita politiikkaan ja uskonnon keskuksiksi.

Vanhana aikana jo Mayan ihmeelliset kirjoitukset oli perustettu. Heidän ihmeelliset hieroglyfit esittävät 850 tarkoituksia.

Erän korkean saavutus oli nollan havainto, sen avulla on mahdollista kirjoittaa korkeita lukuja miljoonia saakka. Maya on tuttu myös heidän kalenterista.

Mayan maailman kuvan mukaan porasmainen pyramidi kuvaa avaruutta. Hyvien voimien vastakkaisuus kuten sade ja salama, ja pahat kuten kuivuus, sota ja myrsky määräsivät elämän maailmassa. He uhrasivat taivaan jumalalle Itzamnalle, kuu jumalattarille Ixchelille, kuolemanjumalalle AhPuchille ja sotajumalalle Ek Chuahille, mutta myös maisin jumalalle ja itsemurhan jumalattarille.

Chac, sadejumala sai uhrinsa kaivoon Chichén Itzássa (se on kuuluisin ja parhaiten kunnostettu esikolumbiaaninen arkeologinen alue ja historiallinen kaupunki Jukatanin niemimaalla Meksikossa), jossa löydettiin paljon ihmisrankoja. Mieluisia oli uhriantia uskovien veri, josta otettiin pois kielen, korvat tai kasvot.

Jokapäiväinen uhri sadejumalalle oli palava kopaalihartsi ja vesijumalalle uhri jadekivistä. Tarkkein uhri erityisesti myöhemmin oli ihmisuhrit. Tuotin uhria kuivuutta ja nälkää torjumiseksi, tai hallitsijan elämän pidentämiseksi. Uhrien henkilöt piti olla vangittuja korkeasta asemasta, mutta myös orjaa ja naapurin kaupungeilta ostettuja lapsia. Vain suuren hädän aikana uhrattiin myös omasta joukosta. Pyramidin temppelin matalan uhrikiven päällä tulikivisellä veitsillä pappi leikkaa mustamaalatusta uhrista sydämen pois. Lopussa ruumis haudattiin.

Mayan temppelin alueella oli rakennettu kiviareenoja palloilun paikaksi. Kaksi joukkuetta kahdesta viiteen jäsentä pelailivat pallosta, kun joskus lyövät sitä lonkalla tai takapuolella. Jos pallo koskee maata joukkue, jossa kenttä tämä tapahtui on menettänyt pelin ja sen jäsenet uhrattiin, ja Heiden sydämensä leikattiin pois. Sitten ruumiit kunnioittavasti haudattiin.

Tämä pallopeli tuli auringonkulttien yhteydessä. Niin kuin

auringon toiminta ei saisi lakkaa, niin myös pallo pelin aikana ei saisi lakkaa lentämisestä sinne ja tänne. Yksi häirintä tässä luonnollisessa laissa tarkoittaa rikkomusta maailman järjestystä vastaan ja sen mukaan elämä on vaarassa” Jatkuu…

Siegmund Gutknecht

Ken ei halua töitä tehdä

Näiden niin sanottujen hyvinvointivaltioiden elämänmenoon sisältyy paljon mätää. On kaiken kattava sosiaaliturva, joka turvaa sellaistakin, jota ei tarvitsisi tai oikeammin, ei saisi turvata. Esimerkiksi täysterveyshuollon henkilölle kuin henkilölle, katsomatta mitä tämä itse on tehnyt terveytensä eteen.

Suuri osa hyvinvointivaltioiden kansalaisista haluaa huumata itsensä huumeilla ja väkijuomilla, ja se heille suopeasti sallitaan. Vähitellen huumehörhö aikansa sairasteltuaan kuolee ennenaikaisesti.

Huumeeksi on luokiteltava tupakkakin, joka on erittäin vaarallinen aine ja josta on erittäin vaikea päästä eroon. Tupakoitsijat saastuttavat keuhkonsa ja lähiympäristön ilman. Sairastuu siinä helposti sivullinenkin.

Oman, moitittavan ryhmänsä muodostavat väärin ruokailevat ihmiset; syödään mitä mieli tekee, millaisin väliajoin tahansa ja miten paljon tai miten vähän tahansa. Eläinrasvojen vaarat tiedetään sekä kasvisten ja hedelmien plussapuolet. Niistäpä ei välitetä, ei paneuduta kokeilemaan asioita.

Niinpä kaikki edellä esitetynlaiset ihmiset eivät kaihda vaatia hoitoja, kun vääristä elämäntavoista johtuen sairastuvat. Ne taas, jotka kaiken tämän maksavat, eli työssäkäyvät, joutuvat todella koville uurastaessaan vähien työkavereiden kanssa, koska yhteiskunnalla ei ole varaa palkata työntekijöitä eri toimipisteisiin.

Edellä esitellyistä syistä sairastavia on paljon. Eivät toki

kuitenkaan kaikki sairastuneet ole itse aiheuttaneet vaikeuksiansa. Heille ennen muuta turvattakoon hyvä ja riittävä hoito…..

Raamatussakin sanotaan: "Ken ei halua töitä tehdä, ei sen syömänkään pidä".

Sitten vielä rikkauksien kerääjät; eivät poloiset muista, että ei täältä voi viedä ajanrajan tuolle puolelle rihman kiertämää ja että kaikesta on voitava tehdä tili tuomiopäivänä.

Margit Roivas

Valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa.

”Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.” 1. Piet. 2:9. Tämä kaunis Raamatunjae oli kevätrukouspäiviemme mottona, jota saimme tutkistella syvemmin. Olen koonnut veli Vladimirin ehtoollispuheesta ja sapattisaarnasta tämän kirjoitukseni.

Me, jotka ymmärrämme kuinka tärkeää on viedä ilosanomaa Jeesuksesta ympärillä olevillemme, tulee itse kasvaa Jumalan mielenmukaiseksi. ”Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa.” 2. Kor. 4:5,6.

Erikoisesti tänä aikana meidän tulee tutkistella elämäämme ja taistella pahaa vastaan. Ettemme olisi Joonan kaltaisia, joka tiesi että varoitussanoma pitää viedä Niiniveen kansalle, mutta oman mukavuudenhalunsa tähden vain painautui laivaan levolle, paetakseen Jumalan antamaa tehtävää.

”Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmät, vaan niin kuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää sen tähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on.” Ef. 5:15-17.

Meidän tulee sydämestämme rukoilla oppia täyttämään Herran tahto niin kuin Jeesus teki Getsemanen puutarhassa. "Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä." Matt 26:39.

Jumala halusi koetella esi-isäämme Aabrahamia oliko hän valmis täyttämään loppuun asti Jumalan tahdon Iisakin uhraamisessa, vaikka Iisak oli hänen rakastettu poikansa.

Hurskaalla Jobillakin oli kovat koetuksensa, mutta hän uskollisesti kesti loppuun asti ne. Nämä kaikki ymmärsivät mitä Jumala tahtoi heidän tekevän ja he tekivät myös sen.

Ymmärränkö omalla kohdallani Jumalan tahdon? Meille annetaan vakava kehotus: ”Vyöttäkää sen tähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. Niin kuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.” 1. Piet. 13-16. Herran tahto on, että pyhittyisimme totuudessa!

Herra antaa siunauksensa ja haluaa tehdä meidät onnellisiksi, kun olemme vaelluksellamme todistaneet olevamme kristittyjä ja vieneet ilosanomaa eteenpäin.

Tässä elämässä on myös vaaratekijöitä. Henkilökohtainen rukous voi unohtua kun olemme kiireisiä ja huolissamme monista tämän ajan tehtävistä.

”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan”. Room. 12:2. ”Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan

himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta. Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti. ” 1. Joh. 2:15-17.

Meitä sen sijaan henkilökohtaisesti kehotetaan hartaasti tutkimaan Jumalan Sanaa, kaipaamaan yhteistä Jumalan Sanan tutkimista ja valmistautumaan Jeesuksen tuloa varten taivaan pilvissä, sekä valmistautumaan jokaista hetkeä varten niin kuin se olisi viimeinen elämässämme, sillä emmehän tiedä milloin Jeesus tulee meidän kohdallemme. ”Ja Herra sanoi: "Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta hänen palvelusväestään, antamaan heille ajallaan heidän ruokaosansa? ”Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.” Luuk.12:42-44.

Jokainen, joka on tehnyt liiton Jumalan kanssa on saanut tehtävän palvella häntä. Olkaamme valmiita, iloisia ja onnellisia jakamaan Jumalan Sanaa yhdessä!

<u>Te olette ”valittu suku…”</u>

Valittu suku on sellainen, jonka Jumala on erikoisesti valinnut tehtäviinsä, niin kuin muinaisen Israelin kansan aikana. ”Mutta sinä Israel, minun palvelijani, sinä Jaakob, jonka minä olen valinnut, Aabrahamin, minun ystäväni, siemen, jonka minä olen ottanut maan ääristä ja kutsunut maan kaukaisimmilta periltä, jolle minä sanoin: "Sinä olet minun palvelijani, sinut minä olen valinnut enkä sinua halpana pitänyt", älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile, sillä minä olen sinun Jumalasi: minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.” Jes. 41:8-10. Nyt Jumala on valinnut hengellisen Israelin.

Kuninkaallisena papistona tarkoitetaan Taivaan Kuninkaan lapsia. Hän antaa meille papillisen viran. Opetuslapset, joita Jeesus kutsui, hän valitsi heidät omaisuuskansakseen, erikoiseen sukuun jopa kuninkaalliseen papistoon. Jeesus sanoi

jäähyväisrukouksessaan:

”Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole.” Joh. 17:14-16.

Vieläpä on annettu erikoinen tehtävä niille jotka saavat kuulua tähän omaisuuskansaan. ”Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita? Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita?” 1. Kor.6:2,3.

Näin korkea-arvoinen tehtävä on pyhille annettu. Yksin Jumala voi antaa viisautta ja Henkensä, että mekin voimme elämässämme tehdä oikealla Jumalan tahtomalla tavalla!

Vanhan Testamentin aikana papin tehtävänä oli olla tuomarina, piti oikealla tavalla ratkaista asiat ja luoda oikeutta Jumalan kansan keskuudessa. Kun kaikki uudistetaan, niin Jumalan kansa tulee tuomitsemaan jopa enkeleitäkin.

Pyhään heimoon kuuluu sellaiset ihmiset, jotka ovat pyhittäytyneet ja kokonaan antautuneet palvelemaan Jumalaa. Niin kuin Jeesus sanoi: ”Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.” Joh. 17:17.

Jos sydämestämme haluamme elää totuuden mukaan, niin se pyhittää meidät. ”Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.” Joh.16:24.

Ristin ottaminen tarkoittaa, että pitää ensimmäisellä sijalla elämässään Raamatullista perustaa, tulkoon elämässä mitä hyvänsä. Kaksiteräisestä miekastakin mainitaan Raamatussa kuinka se erottaa sielun, ruumiin, ja ytimet. Jos sallimme ja alistumme, että Jumala tekee sen työn meissä. Meidän ei tarvitse olla orpoja, sillä Jumala on Isämme.

”Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sen tähden

ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä.” 1. Joh.3:1.

Eikö pyhään heimoon kuulumista kannata kilvoitella? Emme voi osallistua Jumalan tahdon vastaisiin asioihin. Meidän tulee nähdä syntisyytemme, nöyrtyä ja palvella Vapahtajaamme rakkaudella, jotta voimme toimia Pyhän Hengen avulla ja kuulua pyhään heimoon.

”Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina sillä kaikkinainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä.” Ef. 5: 8,9

Apostolit eivät hellittäneet rukoilemista vainoojiensa puolesta, vaikka joutuivat vankilaan. Heidän tarkoituksenaan oli julistaa Jeesuksen jaloja tekoja.

”Hyvä on Herraa kiittää ja veisata kiitosta sinun nimellesi, sinä Korkein, aamulla julistaa sinun armoasi ja yön tullen sinun totuuttasi kymmenkielisillä soittimilla ja harpuilla, kannelta soittaen. Sillä sinä ilahutat minua, Herra, töilläsi; minä riemuitsen sinun kättesi teoista. Kuinka suuret ovat sinun tekosi, Herra! Sinun ajatuksesi ovat ylen syvät.” Ps. 92:2-6.

Tässä psalmissa tuodaan kiitos, ylistys ja kunnia Herralle kymmenkielisillä soittimilla. Kuvainnollisesti kymmenkieliset soittimet tarkoittavat kymmeniä käskyjä, jotka meidän tulee ottaa jokapäiväiseen elämäämme oppaaksemme. Tällä halutaan tarkentaa Raamatun neuvojen tärkeyttä, jotta voisi kuulua näin kallisarvoiseen omaisuuskansaan.

”Sen tähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa.” Matt. 5:19.

Onko Herra tehnyt sinulle suuria? Jos on niin tottahan sinäkin haluat vielä evankeliumia iloiten ihmisille!

”Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään

kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Matt. 28: 18-20.

Kun sydämesi haluaa näin toimia, niin sinä saat runsaan ja ihanan palkan. ”Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.” Matt 25:34-36.

Merja-sisar

Vaeltaja

Vaellamme kaukana Lapin tuntureissa ja tunnemme kuinka se huokuu syvää rauhaa. On aivan ihmeellistä elää pois maailman hälystä.

Kaikesta koneiden melskeestä ja ihmisten stressaantuneista katseista. Vapautunut ilmeemme kertoo arjen harmauksien unohtuneen.

Tuntureita ylös ja alas, väsynein ja iloisin ilmein, eläen juuri sen hetken mikä on olemassa. Puita ei näy, mutta kaukana näkyy toivonranta joka antaa uutta voimaa vaeltaa päämäärää kohden.

Näen ystäväni menevän tuolla kaukana. Ehkä he ajattelevat samaa kuin minä. Mikä on määränpääni? Olenko vain yksi vaeltaja tässä maailmassa? Ei, niin ei voi olla. Tunnen, että en ole yksin. On jokin suurempi voima joka ilmaisee tahdon vaeltaa ja antaen huokuvan rauhan sisimpääni.

Vihdoin ymmärrän, Jumala joka on kaiken luonut, on antanut meille näin suunnattoman mahdollisuuden vaeltaa ja tuntea vapautusta arjen harmaudesta.

Merja-sisar

... ja vaikk’ en ehkä pelastu ….

En ehkä pelastu,
kun mietin elämääni
ja kuinka mutkainen
on ollut kulku Herran tiellä.

En ehkä pelastu,
pelastu,
vaan silti kuitenkin
jää harras kiitos
soimaan sielussani.
Mä sainhan elämän,
tään ihmeellisen lahjan:
Sain nähdä nousut auringon
ja senkin, kuinka kevät taikoo
väreihinsä maan.

Sain vielä nähdä , kuinka
suloinen on pieni lapsi
ja eläin pieninkin,
se kuinka ihmeellinen on.

Siis; vaikk’ en ehkä

niin kuitenkin
jää harras kiitos
soimaan sielussani.

Margit-sisko

Jos pysyt uskollisena, saat syödä elämänpuun hedelmiä

“Näin siellä pöydän puhtaasta hopeasta. Vaikka se oli monen penikulman pituinen, saatoimme kuitenkin nähdä sen päästä päähän. Minä näin elämänpuun hedelmiä, mannaa, manteleita, viikunoita, granaatti-omenia, viinirypäleitä ja useita muita hedelmälajeja. Pyysin Jeesukselta saada maistaa noita hedelmiä. Hän sanoi: »Ei nyt. Ne, jotka syövät tämän maan hedelmiä, eivät enää palaja maan päälle. Mutta pienen ajan kuluttua, jos pysyt uskollisena, saat syödä elämänpuun hedelmiä ja juoda elämänlähteen vettä.» Ja vielä hän sanoi: »Sinun täytyy mennä takaisin maan päälle ja kertoa toisille, mitä minä olen sinulle ilmoittanut.» Eräs enkeli kantoi minut sitten hellävaroen tänne pimeään maailmaan. Toisinaan minusta tuntuu, etten voi viipyä täällä enää kauemmin, sillä kaikki maan päällä näyttää niin synkältä. Tunnen itseni hyvin yksinäiseksi täällä, sillä olen saanut nähdä paremman maan. Oi, jospa minulla olisi kyyhkyn siivet, niin

lentäisin pois ja olisin levossa!” H. k. 23

- Ilmoituksia -

Kesäjuhlat 26-28.6.09
“Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa;” Hebr. 12:14.

Vaalikokous pidetään Toijalan seurakuntatalolla
23.7.09. klo. 19:00

Nuoriso- ja vuosijuhlat 24-26.7.09
“Ja muista Luojaasi nuoruudessasi,…” Saarn. 12:1

Nuorisosapatteja

Vuoden 2009 Pääaihe: “Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.” Hebr. 13:8.

Paras ratkaisu minun huoleni ja ongelmiani 1.8.09.
Merja J.

Kultaisen arkin salaisuus 5.9.09.
Elli H.

Sydämellisesti tervetuloa!

SAKSASSA

UKRAINASSA